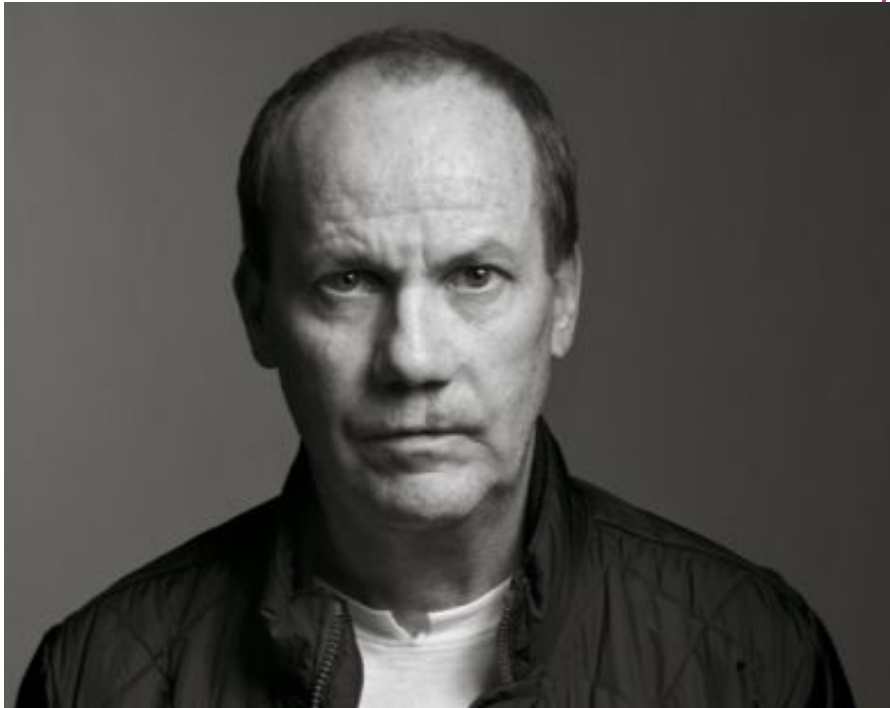

ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА №2
З ІСТРИЇ СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ ТА МИСТЕЦТВА
НА ТЕМУ : «МИСТЕЦТВО ПОЧАТКУ ХХІ СТ.»

Виконала
Студентка факультету іноземної філології
Групи 2332 - 2А
Діденко Ірина

РІЧАРД ПРІНС

- Дата народження: 6 серпня 1949
- Місце народження: Зона Панамського каналу
- Жанр: живопис, фотографія, скульптура

Сьогодні Прінс є одним з найвідоміших американських художників свого покоління. Він став знаменитий в 1980-і роки завдяки своїм серіям Cowboys, Jokes і Hoods, в яких Прінс використовував образи з журналів, популярної культури і бульварного читива для створення фотографій, скульптури і картин, які звертаються до ідей американської ідентичності та світу споживання. Занурення в світ масової культури і його одночасна критика лежить в основі мистецтва фотографа.

Річард Прінс вибрав теми, близькі до американського стилю життя, наприклад, ковбоїв Мальборо, байкерські банди або знаменитостей. З 1970-х він відтворював і переінакшував ці мотиви в фотографіях і живопису, роблячи особливий акцент на темній стороні суспільства.

ЧОМУ САМЕ МИСТЕЦТВО?

Мистецтвом Річард зацікавився багато в чому завдяки роботам відомого американського експресіоніста Джексона Поллока (Jackson Pollock) . Юні роки Прінса припали на самий пік кар'єри Поллока , так що з новими роботами свого кумира Річард міг знайомитися по мірі їх виходу.

Закінчивши школу в 1967 - м , Річард відправився мандрувати по Європі ; повернувшись додому , він вступив до коледжу в Мені (Maine) . Пізніше Прінс перебрався в Нью -Йорк (New York City) , де активно взявся за творчість . Перша сольна виставка його робіт пройшла в червні 1980 -го в Буффало , Нью -Йорк (Buffalo , New York) .

Наприкінці 2007 -го в Музеї Гуггенхайма (Solomon R. Guggenheim Museum) пройшла ретроспективна виставка робіт Прінса . Численні творіння Річарда були вивішені в хронологічному порядку на висхідних спіральних стінах. Пізніше виставка перебралася в Центр мистецтв Уокера (Walker Art Center) в Міннеаполіс (Minneapolis) .

Знімок Патріка Каріу з книги Yes, Rasta.
Справа: Картина Річарда Прінса із серії Canal Zone.

«Без назви (Ковбой)»

Фотографія рекламного плаката Marlboro була зроблена в 1989 році і продана за \$ 3401000 на аукціоні Sotheby's New York 14 листопада 2007.

Під ковбоєм тут повинен бути на увазі не звичний еталон американського мужності, герой наївного голлівудського вестерна, а ілюзорний типаж - секс-символ.

613 × 364

РІЧАРД ПРИНС Сестра-атікачка. 2006

Річард Прінс

Медсестра-ураган

2001

Полотно, акрил, струменевий друк

Крізь тонку гладь фарби ви без праці побачите растрове зображення жінки ...

Річард Прінс

5 жартів, намальованих для смерті
1987

Полотно, акрил, графічний олівець,
шелкографського фарба

СИЗА ВІЄЙРА

На сьогоднішній день, безсумнівно, найвідоміший португальська архітектор, народився в 1933 році в передмісті Порту. У 1949-1955 роках навчався на архітектурному факультеті Університету Порту. Автор більше ста сорока проектів, побудованих в Європі, здебільшого в рідній Португалії та Нідерландах. Лауреат і переможець безлічі конкурсів та виставок, включаючи премію Прітцкера - аналог Нобелівської в галузі архітектури.

Творчий почерк Алваро Сізи можна охарактеризувати як гібрид мінімалізму з традиціоналізмом , з раціонально і функціонально організованим простором і застосуванням найбільш традиційних будівельних матеріалів - бетону , скла , цегли. Його іноді порівнюють з Ле Корбюзьє , але француз створив матрицю , бетонні мурашники або бджолині вулики із збірного залізобетону , а схожі раціоналістичні проекти португальця завжди індивідуальні і людяні . Втім , обидва переслідували єдину мету - створення комфортного і недорогого пропорційного людині житла , позбавленого навмисного пафосу і призначеного масовому споживачеві і обивателю . Таке мистецтво не просто належить народу - той у ньому живе . У цьому сенсі архітектурна практика Алваро Сізи по- Мухомор благородна і популярно-народна - обрізати , немов ножицями , все зайве і побудувати в розумні терміни і за розумні гроші.

Яскравим прикладом такого влитися в ландшафт об'єкта служить університетська будівля в столиці іспанської Галісії. Будівля розташована на території університетського кампусу в передмісті Сантьяго де Компостела. Основний обсяг будинку витягнутий з заходу на схід і має розміри 17,5 на 127 метрів.

Задана мінлива висота будівлі , від трьох поверхів у західній частині до двох у східній , відповідає топографії ділянки і вимогам навчальної програми вузу. У високій частині будівлі знаходяться 9 аудиторій у формі амфітеатру і на верхньому поверсі кабінети викладачів . У низькому будівлі розміщені студії та лабораторії аудіовізуальних мистецтв . Обидві частини будівлі з'єднані галереєю на північній його стороні і атриумом . На заході галерея веде у велику аудиторію на 300 місць , на сході - до телевізійних та кіностудіям . Безпосередньо до атриуму примикає бібліотека , її обсяг формує обширний портик головного входу . Будівля настільки вміло вписано в рельєф , що забувається , що побудоване воно на неудобіце в класичному розумінні цього слова. Навіть елементи будівлі - галереї , амфітеатр , атриум , портик - характерні атрибути стилю класицизм , незважаючи на те що за екстер'єром і габитусу так його класифікувати не можна.

Широке внутрішньоцехове визнання Алваро Сиза придбав після реалізації проекту оновлення вигорілого в 1988 році кварталу Чіадо в Лісабоні. Він вирішив не відновлювати в колишніх обсягах і пропорціях забудову історичного кварталу. Оскільки більша частина стін і окреслених ними обсягів зруйнувалася, з'явилася можливість видозмінити конфігурацію кварталу. Нові планування будівель зробили їх менш опуклими і нависають над розширившимися внутрішніми дворами і вуличними просторами. В результаті вивільнені обсяги міської території були залучені в суспільний простір, а затхла Середньовіччя змінилася цілком сучасним комфортом. Столичний Chiado визнаний дуже вдалим дітищем Сізи і приніс йому головну архітектурну премію.

- В последние десятилетия Алваро Сиза строит и за пределами Португалии. Мировую известность приобрели его проекты района Схильдерсвик в Гааге, Нидерланды (1989-1993)

Житловий будинок Bonjour Tristesse в Берліні (1980-1984)

Як на мій погляд, то мені дуже сподобалась архітектура Сиза Вієра. Вона дуже близька до повскденного життя, сучасна й зі смаком! Інколи навіть з якоюсь родзинкою.